

# "melancholie en twijfel"

De zon schijnt, toch ben ik melancholiek  
Me zeer bewust van de eindigheid  
Als een afscheid dat nadert, een symboliek  
Gerelateerd aan de vraatzucht der tijd

Zij die waren zijn opgegaan  
In de nevelen van het niet-weten  
Zij die nog komen moeten zullen hier staan  
Als ook onze namen lang zijn vergeten

Wat is de mens dan een kiem in de wind  
Na groei en bloei met een zucht verdwenen  
Al weet ik dat steeds nieuw leven begint  
En dat we deze aarde slechts mogen lenen

Toch blijft er de hoop op een heel nieuw leven  
Geloof vecht met twijfel, ik hoop dat het wint  
't Wordt soms door rede in een hoek gedreven  
Heer geef me alstublieft het geloof van een kind

© september 2009, Alida, BasicPublishing.nl